

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

David, Rex Juda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

videndam solum inter eos, qui cum hoste conflixerant. At David: *Non sic facietis, inquit, fratres mei: aqua enim pars erit descendentis ad praelium & remanentis ad sarcinas.* Id quod deinceps vim legis obtinuit.

Ad oppidum Siceleg cum suis regressus tertio post die nuntium accepit de infelici Israëlitarum in monte Gelboë praelio; auditâque rerum gestarum serie *vestimenta sua scidit, omnesque viri qui erant cum eo, & planxerunt & fleverunt & jejunaverunt usque ad vesperam super Saul & Jonathan filium eius & super populum Domini.* David insuper ad cohonestandum Saulis & Jonathan funus lugubre illud carmen edidit: *Considera Israël: in quo dolorem suum nunc ad Saulem convertit canens: Montes Gelboë necros nec pluvia veniant super vos, quia ibi abjectus est clypeus Saul, quasi non esset unctus oleo.* Nunc ad Jonathan: *Doleo super te frater mi Jonathan decore nimis & amabilis. Sicut Mater unicum amat filium suum, ita ego te diligebam.* Nunc ad omnes sæpius illud repetens: *quomodo ceciderunt fortes?* Interea à tanta clade dispersi huc illuc Israëlita præsertim ex Tribu Manassis per singulos dies turmatim veniebant fugitivi ad David, *usque dum fieret grandis numerus quasi exercitus Dei. 1. Par. 12. v 14, ad 23.*

Luget Saulem
& Jonathan.
2. Reg. 1.

David, Rex Juda.

Legendi officio perfunctus, jubente per Pontificem Domino, cum suis à Philistæorum terra venit in Hebron, ubi à Tribu Juda in Regem electus inungitur; cæteris undecim Tribubus, adnitente Abnere militiae Principe, Saulis superstiti filio Isboetho adhærentibus. Contra quem, ut Regnum stabiliret, milites in duodecim turmas distribuit, singulisque suos Præfectos dedit, omnibus verò Joabum suum ex sorore Nepotem militiae Principem præfecit. Idoneos quoque viros assumpsit, qui sibi à consiliis essent; inter quos Jonathan, Achitophel, Chusai, & Jojada eminebant. Non diu post bellum exarsit. Joab Judæos, Abner Israëlitas ducebat. Post acre praelium fugatus est Abner cum suis, quem dum Asaël Joabi Frater, & quartæ turmae Præfectus ferventiùs persequitur, ab illo aversâ hastâ confossus interiit, summo Joabi dolore.

Ab An. 2928.

David Rex
Juda Abnere
rem Israëlita-
rum Ducem
vincit.
2. Reg. 2.

Irrita-

Luget Abnerem à Joabo occisum.
2. Reg. 3.

Irritatis primo bello animis sæpius deinceps ventum est ad manus, stante semper penès Davidicos victoria, donec Abner defectionem ad Davidem pararet. Abusus fuerat muliere, quæ antea erat concubina Saulis. Ob id reprehensus à Rege rem tam iniquè tulit, ut totum Israël Regnum in Davidem transferre statueret. Itaque per Legatos primò cum Davide egit; deinde re cum Senioribus jam aliàs in Davidem pronis communicata, ipse sub specie Micholis, quod Rex petierat, adducenda venit in Hebron. Exceptus est cum magna benevolentia significatione, quod & dilectam sibi uxorem post tot separationis annos redderet, & undecim Tribuum pacificam subjectionem deferret. Post habita de grandi negotio exequendo consilia discessurus: *Surgam, inquit, ut congregem ad te Dominum meum Regem omnem Israël.* Rem pene confectam Joab evertit fraternæ cædis vindicandæ studio, fortassis etiam metu, ne se in ordinem redacto Abner fieret militiæ Princeps; nam cum urbe jam egressus esset Abner, misit, qui eum revocaret, fingensque se nomine Regis ipsum remotis arbitrîs alloqui velle, sub ipsa civitatis porta occidit. Rex ægerrimè quidem tulit facinus, non tamen è publica re esse putavit tunc in reum supplicio animadvertere. Cum funus efferretur, ipse *Rex David sequetur feretrum, & flevit super tumulum Abner.*

Isbosethi interfectores punit.
2. Reg. 4.

Ab hac cæde secutam totius Israël perturbationem mox alia longè major excepit. Duo regiæ cohortis Præfecti Rechab, & Baana Isbosethum in lectulo suo dormientem confoderunt, caputque truncatum in Hebron attulerunt, gratiam, ut putabant, apud Davidem inituri. At Rex sicarios statim interfici ac præcis manibus pedibusque in crucem agi jussit, Regis autem caput sepulchro Abneris condi, ut sic constaret, se nec hujus, nec illius cædis participem, neque eum esse, qui tyrannicis artibus sibi viam sterneret ad Regnum.

Fit Rex totius Israël.
2. Reg. 5.
2. Par. 11.

Sublato Abnere & Isbosetho, cum undecim Tribus jam nihil ampliùs retinerent, misis in Hebron Legatis Davidi Regnum his verbis deferunt: *Ecce nos os tuum, & caro tua sumus. Sed & heri & nudius tertius cum esset Saul Rex super nos, tu eras educens, & reducens Israël. Dixit quoque Dominus ad te: Tu pasces populum meum Israël & tu eris Dux super Israël.* Itaque

que David cum septem annis, & sex mensibus in sola Tribu Juda regnasset, deinceps totius Israël Rex fuit.

David, Rex Israël.

Jerosolymam jam antea in Regni sedem destinaverat. Verum inferior civitas habitabatur quidem à Judæis, superior verò in monte Sion cum arce munita à Jebusæis, qui inde à Josue in terram promissam ingressu nunquam ejici poterant. Nunc omnium Hebræorum Princeps ut arcem quasi jugum totius populi DEI cervicibus impostum tandem dejiceret, exercitum admovit; ac primò quidem hostes ad deditiorem invitavit: deinde verò, cum æquas condiciones non tam rejicerent, quam riderent, acri ac longa oppugnatione tandem Joabò primò in muros eluctante vî cepit, omnibus, qui in arce erant, sine discrimine interfectis. Inde perpurgato ab Idolorum etiam sordibus monte locum in propriam habitationem delegit, ac in perpetuum victoriæ monumentum civitatem David appellavit, utque semper validum haberet contra hostes presidium, murum opere firmissimum per montem Sion circumduxit, arcemque amplissimam, ac in ea regium palatium excitavit.

Interim Philistæi veriti, ne stabilito Regno Davidis potentia demum opprimerentur, statim in aditu Regni bellum eidem movere decernunt. Quo audito David divino afflatus Spiritu eximium illum psalmum: *Quare fremuerunt gentes &c.* cecinit, consultòque per Pontificem Domino, audivit: *Ascende, quia tradens tradam Philistiim in manu tua.* Igitur in aciem progressus hostes in valle Raphaim profligavit, & in fugam egit, à qua eum se collegissent, ac rursus pugnam redintegrassent, alterò quoque eos præliò vicit; qua occasione tres viri fortissimi aquam ex cisterna Bethlehem, cui Rex à puero assueverat, & nunc siti æstuans ejus desiderio ardebat, per interjecta hostium castra attulerunt; quam tamen tantò virorum periculò emptam postea noluit bibere, sed *libavit eam Domino.*

Porro tres illi fortissimi erant Jesbaam, Eleasar & Semma. Et primus quidem præter alia fortitudinis exempla occidit solus trecentos; aliàs octingentos interfecit impetu uno. Eleasar cum Jerbaam fugientibus cæteris contra Philistæos defendit

Sacra Veterum Temp. Histor.

Q

agrum

AbAn. 2930.

Arcem Sion capie, & in Regni sedem deligit Jerosolymam.

2. Reg. 5. à v. 6.

1. Par. 11. à v. 4.

Philistæos geminà clade vincit. 1. Reg. 5. à v. 17. 1. Par. 11. à v. 10.

Habuit circa se viros fortes. 2. Reg. 23. & 1. Par. 6. 11.